

ΥΠΑΡΧΟΥΝ δημιουργοί που σε ξε-
σταίνουν με το έργο τους, και που
χωρίς να τους γνωρίσεις προσωπι-
κά, τους νιώθεις αδελφούς της καρδιάς
σου και συντρόφους στον αγώνα της ζω-
ής και της πάλης.

Φτάνει γι' αυτό και μια άραδα κά-
ποιου βιβλίου τους, κι' ένας μονάχα στί-
χος τους που διάβασες κάποτε στην
τύχη...

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟ
ΓΙΟ ΕΝΟΣ
ΑΠΛΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ

.....
Πλάτυνε ή σκέψη τη ζωή
τόσο πολύ, τόσο πολύ,
που έκανε ο άνθρωπος τη Γη
κι' όλο το Σύμπαν σπίτι
.....

'Ο 'Ανθίας

Πόσα χρόνια από α-
τε που έφτασε στη φυ-
χή μας αυτή η ποιητική
μελωδία! Ίσως και ένα
τρίτο του αιώνα... Κι' ό-

μως, να που μπηκε στην καρδιά μας και ρίζωσε και δε βγαίνει.
Κάποτε φοβάται κανείς όταν γνωρίζει από κοντά έναν δημιουρ-
γό που τον θαυμάζει από μακριά. "Αρα γε, λές, θα ανταποκρίνεται
το έργο του στο χαρακτήρα του; Και να που μάς ήρθε προχθές απ'
το Λονδίνο ο φλογερός ποιητής μ' ένα μεγάλο βιβλίο στα χέρια,
τά «ποιητικά "Απαντά" του. "Ανταμώνσαμε, λοιπόν, και μ' αγκάλιασε...

—'Εγώ, λέει, σε ξέρω....

—'Αμ' εγώ!

—'Ελα τότε να πιούμε ένα κρασί να τὰ πούμε.

Τί αρμονία, λοιπόν, ανθρώπου και έργου! Τόν άκούσαμε να κατ-
ρετίζει το συνέδριο της Ε.Δ.Α. με μια νεανική όρμη και να πάλλεται
άπο συγκίνηση αυτός ο άσθενικός, αλλά άκατάβλητος μαχητής της
έλευθερίας, που μάς έφερε την αγωνιστική πνοή των άποδήμων ά-
δελφών.

'Ο Τεύκρος 'Ανθίας είναι ένα ποίημα ο ίδιος. Είναι μια «παγα-
λαλέουσα». "Ενας γλυκός άνθρωπος. "Ενας αγωνιστής μαζί και τρε-
βαδούρος της ειρήνης, της χαράς, της αισιοδοξίας.

Κι' Ίχνη καρδιάς
να ζούνε μέσα μου,
θα τραγουδώ και θ' άλαλάζω
για Σένα άτίμητη ζωή,
για Σε, γαλανομάτα Λευτεριά.

.....
Πριν γνωριστούμε τόν έμαθα από ένα γράμμα του φίλου μου
'Αγγλου συγγραφέα Τζακ Λίντσεϋ.

—'Εδώ, λέει, έχουμε έναν πατριώτη σας που είναι τιμή μας η
συντροφιά του. Λεπτός ποιητής, που ξεχειλίζει άνθρωπιά και τρυ-
φερότητα. Πρέπει να τόν γνωρίσεις....

Μακάρι νάταν δυνατό να έπαρκοϋσε αυτή η στήλη με τόν περιω-
ρισμένο χώρο της για να γνωρίσουμε στον άνγκνώστη και τόν αν-
θρωπο, και τόν ποιητή και το ωραίο αυτό έργο της ζωής του, ένα
βιβλίο μεγάλου σχήματος, πυκνοτυπωμένο, με 544 σελίδες, με θαυ-
μάσιους μεσοτός στίχους. 'Απ' τις σελίδες του περνάει η άλυσοδε-
μένη 'Ελλάδα, ματωμένη της κατοχής.

'Εκλαψα με το δάκρυ σου
κι' αλμύρισε ή ματιά μου,
σά γεύτηκα το γάιμα των πληγών σου.

.....
Μά πόσον αίμα και τί οίμωγές!....

'Εκδικητές οι άντάρτες
παραλύουν τις κινήσεις,
τά νεύρα, τους άρμους των βροχολάκων.

.....
Κι' ύστερα ή Κύπρος του!... «'Η μικρή σταγόνα αίματος στην
υδρόγειο. Αίμα και ρόγχος και μαρτύριο έχει γίνει, τ' δραμα τών
αιώνων που χυμήξανε σαν άνεμοι, θύελλες και σιμούν στην άντοχη
σου.... Κύπρος άγαπημένη!.... Δέ γονατίζει ο πλάτανος στην άγρια
καταιγίδα. Δέ γονατίζει ο άνυπόταχτος λαός που πολεμά για μίαν
ιδέα: για τη Ζωή και για τη Λευτεριά». Διαβάξει κανείς αυτούς
τους λεπτοδουλεμένους στίχους κι' έχει την αίσθηση μίας συνωρπα-
στικής συμφωνίας πολυφωνικής, που τη φέρνει ο άνεμος στα φτερά
του άπ' όλη τη Γη, άπ' όπου αγωνίζονται, αγαπούν και δουλεύουν οι
άνθρωποι με σημαία τους την έλπίδα....

Τόσο πανώρηα ή Γη
και νάναι άπέραντο
νεκροταφείο κτισμένο άπο τόν άνθρωπο....
Πώς να τόν νιώθει ο νους και να ήσυχάζει;
Ειρήνη! Ειρήνη! Τό δραμά σου με κυκλώνει
και πάλλω σά χορδή με το τραγούδι σου.

.....
Γοητεύει αυτός ο άνθρωπος και σαν άτομο και σαν ποιητής. 'Α-
κτινοβολεί την πίστη στον αγώνα τόν καλόν. Ξερίζωσε αδυναμίες σου,
σαν γενναίος. Πάλαιψε ρωμαλέα και κάτω όπο τα ματωμένα λύχια
του Χάρντικ. 'Αγωνίζεται να ζήσει και να δημιουργήσει. Κι' όμως,
να πώς ξεκίνησε άπ' την Κορινά της Κύπρου:

'Αντρέας Παύλου έλέγουμουν
και νύν Τεύκρος 'Ανθίας.
«Ποιηταρούδιν» ηστικό,
παιδί της άλητείας....

.....
Τί όλόγιομη αγωνιστική και δημιουργική ζωή!

ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ